

עטרת

תפארת

זמן פרישה ממלאכה

ב"ב 28:6

במחיצת רבינו הגדול מרן בעל אילת השחר צוקללה"ה
טור שבעי מהחברותא הגרמ"י שניידר שליט"א

"ויחד לבנו" לאהבה וליראה

"ענוה"...

בעמדנו בריש ירחא דאלול, הנני להביא ממשאו הגדול של רבנו, בישיבת חברון "כנסת - ישראל" ג' אלול תשס"ה וכך פתח: כעת הימים הראשונים של חודש אלול, ובעצם היה צריך לדבר מענין אלול, אבל הרי כתוב קשוט עצמן ואח"כ קשוט אחרים, ולקיים את הקשוט עצמן זה לא פשוט... לכן נדבר סתם בנוגע למאמר חז"ל.

כפיית הרע, רק ע"י תורה ומצות והרחיב על המושג של "תערובת רע בטוב" במשך הדורות, ושאי אפשר לכוף את הרע רק ע"י "תורה ומצות", והארץ מה שרואים ב"פרו של אליהו הנביא" בהר הכרמל, שלא רצה להימסר לעובדי הבעל, עד שימסרנו אליהו בעצמו.

אח"כ לקראת הסיום, אמר: אנחנו לא נוכל לדבר על מדרגות כאלה כמו של אליהו הנביא, אבל אנחנו רוצים לדעת דבר אחד! אנחנו מצווים להכניע את הרע, במה, ע"י מעשה המצות, כל מה שכן אדם משתדל יותר לעשות מעשה המצות בלב נקי, בלב שלם, אז הוא יכול להכניע את הרע.

וזה אנחנו צריכים, וזה התפקיד של כל אדם מישראל... וכלל ישראל ג"כ חלק גדול לא כ"כ נקי, ואפשר לומר שיהודים שומרי תורה ומצות זה חלק קטן, וגם היהודים שומרי תורה ומצות ג"כ "מי שלומד תורה" שזה התכלית של הבריאה, העיקר אם לא בריתי יומם וליילה חוקות שמים וארץ לא שמת; העיקר כל הבריאה כולה זה ע"י תורה, מי זה תורה, אלו הלומדי תורה ומקיימי המצות, מקיימים את התורה זה חלק קטן מהבריאה, קטן מאד! יש שבע מיליארד או שמונה מיליארד אנשים, וכמה מהם יש יהודים, ומתוך היהודים כמה מהם שומרי תורה ומצות, חלק קטן מאד, אבל מעט מן האור דוחה הרבה מן החושך, העולם קיים "רק" על אלו האנשים שהם שומרים תורה ומצות, אפילו שהם מעט מאד "מיעוטא דמיעוטא", על זה קיים העולם, ולכן אנחנו צריכים "להתחזק מאד" כי ע"ז העולם קיים.

והמשיך ואמר: הנה אנחנו רואים היום במשך השנה האחרונה כ"כ הרבה אנשים נהרגו... רואים שהקב"ה מנהיג את העולם, ולא רוצים לראות, הוא רוצה להראות שיש הקב"ה, ואנשים לא רוצים לראות, אבל אנחנו כלל ישראל צריכים לראות, שאנחנו יודעים שהקב"ה ברא את העולם, ואנחנו צריכים להתרומם.

פרשת

שופטים

◆◆◆

שנת

תשפ"ד

◆◆◆

גליון 269

ומה שאנחנו יותר נתגבר בקיום המצות, עכשיו בפרט, זה זמן מיוחד, זה "אלול" שכתוב אני לדודי ודודי לי, צריך להתחזק במעשה המצות, בשמירת בין אדם למקום ובין אדם לחבירו, מה שיותר נתגבר, יש יותר סיכויים שהקב"ה ירחם על כלל ישראל. ממילא אנחנו מחוייבים כל מה שיכולים לעשות כדי להתגבר ולעשות חסד, לעשות מצות, ובזה אנחנו נתרומם... ע"כ. [א"ה הדברים מקוצרים מאד, מתוך המשא הגדול].

ירידת הדורות

והנה ידוע לכולנו, שהדברים "לא משתפרים..." ואדרבה הדורות יורדים ויורדים... וכפי שה' מביא רבנו מהחפץ חיים, שהיום יורדים רח"ל "בדור אחד", מה שפעם הי' לוקח "חמשים דורות", פחד!!

"פירצה איומה"

ולא אוכל להתאפק מלספר דבר "שחויית בעצמי" בימים האחרונים, דבר שזעזע אותי מאד! בנושא הנייעס... ששמעתי האיך שנופלים בזה רח"ל "יקירי דשופרא", בני ישיבה המסולאים בפז, מישיבות "מצינות". וכן נודע על "אברכים שמוגדרים לחשובים". וכבר נשמע מפיהם רח"ל, "שבחים לאנשים חילוניים" שמדברים בקווי הנייעס, ולא שמו לב האיך שנגררו ל"פי התהום", בחשבם שאם זה עם "הכשר" א"צ שמירה, רח"ל. וזה עיקר המכשול, שישנם טלפונים שנקראים "כשרים.. ולמעשה המה פרוצים לארבע רוחות. הטומאה! וכיון שאחז"ל "הרואה סוטה בקלקולה יזיר עצמו מן היין", אמרתי לזכות את עצמי ואת הציבור, בדברים "כדרבונות" שדיבר רבנו, בתחילת שיווק הטלפונים, בכנס ענק שהתקיים בירושלים, במוצש"ק וישב ליל כ"ב כסלו תשס"ה, בהשתתפות מרן פוסק הדור הגר"ש אלישיב צוקל"ל עם גדולי ומאורי הדור. וקרא רבנו לכינוס זה - כנס "הצלה" לעולם התורה. וכפי שיראה הקורא את הדברים בפנים.

כולם "בסכנה" גדולה

וכה היו דבריו: כל הרבנים כבר דברו, וכל אחד יודע את הסכנה הגדולה, שהיא לא רק על היחידים, מה שכל יחיד ויחיד הוא בסכנה, אלא גם הציבור בסכנה, זאת אומרת שכל הישיבות הם בסכנה גדולה.

פרשת השבוע - אשר "יבחר ה' אלוקיך"

שום תשים עליך מלך אשר יבחר ה' אלוקיך. אומר רבנו בחי, בא ללמד שהמלכות וכן כל שאר המעלות, כולן מן השמים" הן, והבחירה היא מאת העליון היתה וכו'.

יסוד גדול זה ה' אומר רבנו תמיד, שלא מקבלים משרה בגלל פחטקציה וכדו', רק כל אחד ואחד "במקומו ושיבוהו". וכמה תחבולות שיעשה "לא יועילו לו" לקבל משרה שלא קבעו בשמים בשבילו, ואדרבה לפעמים בפעולותיו מביא למי שנגזר בשבילו.

והביא את הגמ' בתחילת בבא בתרא (דף י"ב ע"ב) דמר בר רב אשי הוה קאי ברסתקא דמחוזא שמעיה להווא שוטה דקאמר ריש מתיבתא דמליך השתא במתא מחסיא, טביומי חתים. [ופרש"י דמי שעתיד להיות עכשיו ראש ישיבה במתא מחסיא הוא זה שכשחותם באגרת, חותם שמו טביומי]. אמר מאן חתים טביומי ברבן אנא שמע מינה לדידי קיימא לי שעתא.

קם אתא [התחיל ללכת לשם], אדאתא אימנו רבון לאותביה לרב אחא מדפתי ברישא, כיון דשמעי דאתא [מר בר רב אשי] שדור זוגא דרבנן לגביה לאימלוכי ביה [פירש"י ליטול עצה ורשות להמליך את רב אחא], עכבינה הדר שדור זוגא דרבנן אחרינא עכביה גביה עד דמלו ביה עשרה כיון דמלו בי עשרה פתח הוא ותנא ודרש, לפי שאין פותחים בכלה פחות מעשרה, קרי רב אחא אנפשיה כל המרעין לו לא במהרה מטיבין לו. ע"כ.

הרי לנו ששלחו זוגא דרבנן כמה וכמה פעמים כדי למנות את רב אחא מדפתי, ואדרבה ע"ז גרמו בעצמם למנות את מר בר רב אשי לראש ישיבה, רואים שאי אפשר לעשות נגד רצון ה', אלא עצת ה' היא תקום. והוא מנהיג את העולם בהשגחה פרטית, והוא עושה הכל! ומה שרוצה שיהיה זה יהיה! ומה שאינו רוצה שיהיה לא יהיה.

משמרת למשמרת

והקב"ה ברחמי וחסדיו המרובים, הקדים "רפואה למכה", וזכינו שמרן רשכבה"ג הגרי"ג אדלשטיין זצוק"ל, כבר התעורר על נושא חמור זה, והעמיד מערכת ביקורת "חזקה מאד" בנושא זה, שנקראת "ועד בני תורה", וזהו "קרש ההצלה" שהעמיד לנו השי"ת לפליטה, שלא ניפול ח"ו...

והעמיד בראשה את הגאון המופלג רבי ברוך דב דיסקין שליט"א ראש ישיבת "ארחות תורה", שמדריך את מנהלי הועד על כל הפרטים והדקדוקים, כפי ההנחיות שקבע מרן זצוק"ל, וממשיך "להנחותם" יב"ח"א רשכבה"ג מרן הגר"ד לנדו שליט"א.

והי רצון שזמנה להשתלטות "הטוב על הרע", כפי שהרחיב רבנו במאמרו הנ"ל, ויזכו כל יראי ה' החרדים אל דברו, וכל שומרי תורה ומצות, "וכל כלל ישראל", להיות שמורים מכל משמר, ולעלות ולגדול בתורה "בטהרתה".

[א"ה, יודעני באברך שיש לו תקופה ארוכה, מכשיר "סים מהדרין", ומעיד על עצמו, שהרבה תורה, וזמן, ומנוחת הנפש, נתוסף לו מחמת כל ההגבלות שבו.]

חסדי ה' כי לא תמונו

שפתי רננות יהלל פיני, על הדבר הנפלא שזיכה הקב"ה את "כלל ישראל בכלל, ועולם התורה בפרט", בימים האחרונים למעמד "האדיר" של "ועידת בני הישיבות".

כאשר לדאבונו, כולנו מרגישים את החסרון "הנורא ואיום" של גדולי ומאורי האומה זצוק"ל, שהיו אתנו עד לאחרונה, ולא שייך לדבר בכלל.

אך מצד שני, רואים "הארת פנים" שמימית, שמקיים בנו הקב"ה, לא מאסתים וגו', שאומרים חז"ל שהעמדתי להם "רבי וחכמי הדורות", והותר ה' לפליטה גדולים וענקי רוח בתורה ובתושי'.

וזה ראינו בחוש, ב"ועידת בני הישיבות" בהתאסף "גדולי ומופלגי התלמידי חכמים" יחד, ורואים שיש תקוה... ולא עזבונו אלוקינו, כפי שהבטיחנו "כי לא תישכח מפי זרעו".

"טעמו וראו" כי טוב ה'

ובפרט ברגעי דחדוותא, כשזכינו לשמוע את משאו המיוחד של רשכבה"ג מרן הגר"ד לנדו שליט"א בחובת הנהגת בן תורה, ובעיקר בזעקתו "ללמוד, ללמוד, וללמוד, ושוב פעם ללמוד..." וכבר נתפרסמו הדברים במילואם, [בגליון המיוחד "בעניני דיומא"]. רק נקודה אחת שהרגשתי בעת שמעי את הדברים, ראיתי לשתף את הקוראים החשובים שיחיו.

ידוע המשל, ושמענוהו מרבנו, אם ישנו אדם שלא טעם טעם מתוק מימיו, ורוצים להסביר לו מהי הרגשת "מתיקות", הרי כמה שתסביר לו, לא יוכל להבין ולהרגיש, אך בו ברגע שתשים לו על הלשון מעט "דבש", כבר הרגיש והבין הכל.

וכך ה' אומר רבנו לגבי "תורה", שלא שייך להסביר במילים את המתקנות הנפלאה שבתורה הק', רק צריך לעשות "טעמו" וראו כי טוב ה'.

וזה מה שעשה מרן גאון ישראל שליט"א למעשה, בכינוס הענק, של אלפי בני התורה, כשבראשם ראשי הישיבות אדירי התורה, כאשר לאחר דברי החיזוק הנפלאים, פתח פיו בחכמה, להעלות על שולחן "מלכי רבנו", שאלה מיוחדת בענין מעילה בלי מעשה, ולדון בנוגע לספק "מופלא" של החזו"א, על בת כהן שנישאת לכהן, למה אוכלת בתרומה, והיו הדברים מתוקים ושמחים "כנתינתם מסיני", ובכך הרגישו כולם את "טעמה המתוק" של תורתנו הקדושה, אשרינו מה טוב חלקנו.

יהי רצון שזמנה לאורו הגדול עד ביאת משיח צדקנו.

"אוהבים דבריה" - זהירות "לישה"

דוגמא אחת שנכשלין בה הרבה רח"ל, היא כשיש בצלחת שני מינים, שבאו בנפרד, כגון אורז, ובסמוך תערובת ירקות, אם ח"ו מערבן יחד, יש כאן שאלה של "לישה", מלאכה גמורה מדאורייתא. [מתוך משאו של רשכבה"ג מרן הגר"ד שליט"א בועידת בני הישיבות].

לאני תפלה - זהירות בחזרת הש"ץ

לפעמים, אחד אומר המחזיר שכניתו לציון מודים אנחנו לך, [א.ה. - רבינו הדגים שהאמירה היתה ברצף בלי להפסיק ביניהם] או וויי... אי אפשר לענות אמן, אסור לענות אמן, זה משנ"ב בסימן קכ"ד שאסור לענות, אם כבר התחיל בברכה השניה. [מתוך משא הנ"ל].

לתרומות להפצת הגליון השבועי וכן לקבלת הגליון ניתן לפנות למס' 055-7600953 וכן בקול הלשון ובדרשו או למייל לאורו נלך s31626532@gmail.com וכן ניתן להשיג את הגליון מודפס ברש"י 14 קומה ב' ליד הדלת

לתועלת הרבים ניתן להאזין לדברים על פרשת השבוע מרבינו הגדול מרן בעל אילת השחר זצוקללה"ה.

ע"י יבדלה"ט החברותא שליט"א כמידי עש"ק בקו אילת השחר שמספרו 0799-555-555 שלווחה 6.

ולא באו לומר שיבואו לאיזה כנס סתם, אלא הכנס הזה צריך להיות "הצלה", פשוט "כנס הצלה".

וכפי ששמענו יש הרבה שכבר חלילה וחס ירדו מאד, א"כ הסכנה גדולה, ואם לא נבלום את זה עכשיו, מי יודע עד היכן נגיע, א"כ מה יש להוסיף.

ואני רוצה רק להוסיף דבר, הרי יש בודאי כאלה שלכתחילה לוקחים את המכשיר הזה וכונתם באמת לדברים לא טובים, ועל בחורים כאלה אין מה לדבר שבודאי "אין להם שום מקום בישיבה", אבל רוב הבחורים הם מסתמא לא ככה, רק שכל אחד חושב על עצמו, אני? ח"ו! אני לא הולך להסתכל בדברים הגרועים, וככה מסתמא חושבים רוב הבחורים, שהרי רוב רובם של הבחורים לא חשודים לעשות בכונה, רק שהוא בטוח בעצמו שהוא לא יכשל, ולזה צריך להוסיף רק דבר אחד.

הנה הגמ' בסנהדרין (דף כ"א ע"ב) אומרת, אמר רב יצחק מפני מה לא נתגלו טעמי תורה, שהרי שתי מקראות נתגלו טעמן ונכשל בהן "גדול העולם" [ומי זה גדול העולם, "שלמה המלך" שהיה גדול לא רק בדורו אלא גדול כל הדורות, והוא היה החכם מכל האדם], כתיב לא ירבה לו נשים, אמר שלמה אני ארבה, וכתיב ויהי לעת זקנת שלמה נשיו הטו את לבבו. כתיב לא ירבה לו סוסים אמר שלמה אני ארבה ולא אשיב, וכתיב ותצא מרכבה ממצרים בשש וגו' ע"כ.

א"כ מי יכול להיות גדול יותר משלמה המלך, שהיה איש גדול מאד שאין כמותו, ואפי' שהיה בטוח שלא יפול בכל זאת הוא נכשל. ואע"פ שהוא היה צדיק כזה גדול, מה שעד עכשיו הוא נחשב לצדיק, שהרי בסליחות אומרים עננו בזכות דוד ושלמה בנו, משמע ששלמה נשאר צדיק, ואע"כ כתוב "נשיו הטו את לבבו" אדם כזה גדול, לא רק גדול הדור אלא "גדול העולם" והיה בטוח שלא יכשל, ובסוף... א"כ האין אדם צעיר יכול לומר שהוא לא יפול.

ממילא דבר כזה זה מס' כן אותו בעצמו ומס' כן את כל הציבור, מס' כן את כל כלל ישראל! כי אם ח"ו אין ישיבות, אז חלילה וחס אין כלל ישראל, וממילא על דבר זה צריך להיות חזקים בכל החומר, שאחד שלא יבין את זה.

ובעצם צריך כל אחד תיכף ללכת - עד כמה שאפשר - ולהחזיר את המכשיר, אבל אפילו אם לא יעשה את זה, אם ימצאו אחד צריך להגן על עצמו מן הסכנה "בכל החומר", ולדעת כי אין לו מקום, ואחרת ח"ו זה חורבן של הישיבות.

ועל חורבן הישיבות צריך כל אחד להתנהג עם כל החומרא, ולא לעשות שום רחמנות, האם זה רחמנות? זה לא רחמנות, הרי זו אכזריות!! וכמו שהיה בשטים, מה שהפסוק אומר שפינחס עשה כזה דבר, מה שלכאורה היינו מתפללים האין הוא עושה כזה דבר להרוג בן אדם? אבל התורה משבחת אותו, היות שהיה סכנה שכלל ישראל ח"ו... וכאן אצלנו ח"ו אי אפשר לדמות ולא מדובר ח"ו להרוג, אבל זה מעין זה, ואין לנו ברירה, רק לנהוג בכל החומרא! כי אדם שימצא אצלו דבר זה, זה סכנה בשבילו, וסכנה בשביל הישיבה, וממילא "כל עולם התורה בסכנה", ואם אין תורה אין כלל ישראל.

הקב"ה יצילנו ויעזור שבאמת נוכל לבער את הנגע הזה, שלא יהי בשום ישיבה! וכל אחד ואחד יפסיק מזה, ולא יהי ח"ו חשש כזה, ועי"ז הקב"ה יעזור שכולנו נצליח בישיבות, מה שעד עכשיו ב"ה לומדים טוב, שח"ו לא ירד, אלא יצליחו ללמוד עוד יותר ויותר, עד שהקב"ה יעזור שיקויים ומלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים, וניגאל גאולה אמיתית לעולם ועד, ע"כ.

"שיחו בנפלאותיו" - פותח את ידך..

ונכנסתי הביתה, ושומע את בני הבית, בצער קצת, על שלא הזמינו מספיק מחפץ מסויים, במשנת יוסף, ודא עקא שזה מגיע רק פעם ב"חצי שנה".

והנה זמן קצר אח"כ, עברתי ליד מקום המכירה, שהסתיימה, והנה לפני שנשאר מפריט זה אחרי המכירה, ואמר לי האחראי שאפשר לקנותו. וראיתי בחוש, פותח את ידך, ומשביע לכל חי "רצון", כל א' מה שצריך.